

QUI TOT HO VOL...

SARSUELA EN UN ACTE Y EN VERS

lletra de

CONRAT COLOMER

y música d' una pila de mestres

Estrenada en el teatro Fortuny de Reus y representada repetidas
vegadas en varis teatros de Catalunya.

BARCELONA

BIBLIOTECA DE «L' ATLÁNTIDA»

Dr. Dou, 14, baixos.

1899

27

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

QUI TOT HO VOL...

QUI TOT HO VOL...

SARSUELA EN UN ACTE Y EN VERS

lletra de

CONRAT COLOMER

y música d' una pila de mestres

Estrenada en el teatro Fortuny de Reus y representada repetidas
vegadas en varis teatros de Catalunya.

BARCELONA

Imprempta L' ATLÁNTIDA, Dr. Dou, 14

1899

REPARTIMENT.

PERSONATGES

ACTORS

<i>Pepeta</i>	Sra. Mateu.
<i>Miquela</i>	» Viada.
<i>Modesto</i>	Sr. Colomer.

La acció passa avuy.

L' únich que pói autorisar las representacions y cobrar los drets d' aquesta sarsuela. es lo delegat d' obras dramáticas, don Joan Molas y Casas, qual despatx se trova en lo carrer del Hospital, núms. 12 y 14, pis según.

Acte únich

Sala blanca de casa la Pepeta y la Miquela (modistas que viuhén juntas). Mobles pobres, pero nets. Al fondo, arcóva ab cortinatges. A la dreita primer terme, porta en segon, finestra. A la esquerra; porta ab pany y clau, que dona á la escaleta, finestra en segon terme. Taula de cusir; etc.

ESCENA PRIMERA

PEPETA

Pues senyor, tocan las dugas
y ja tinch la feyna llesta.
Avuy si que se 'm fá estrany
que trigui tant la Miquela!
No mes per portá un vestit,
á la senyora Angeleta
que está al carré dels Petóns,
tres horas fá que 's passeja.
Me sab greu: avuy qu' entravam
d' arrós á la marinesca...
habe 'l de menjá covat,
es una cosa que 'm crema.
Veyám; tancadas. Vuyt días
que no han obert las finestras,
ni en Feliu, que era, fa poch,
lo xicot de la Miquela
y se estaba aquí al costat,
ni en Gumersindo Rafeca;

que era 'l que jo enrahonaba
y vivia aquí á la esquerra.
Tot lo día se 'l passaban
buscant conversa... Entenemse!
aquí no hi han entrat may;
vull dir que la tal conversa
consistía en dir gatadas
desde finestra á finestra.
Aixó va durar mitj any.
y res de parlar d' Iglesia.
Quan nosaltres arriscavam
pero d' un modo indirecte
la paraula matrimoni,
se 'ns plantavan com dos ensas
y arrufavan així 'l nas
com si 'ls vingués mal de ventre.
Jo 'ls vaig veure tot lo joch
¡qui 'n una jo per no veure!
Casualment tinch un clatell.
qu' es més net qu' una patena.
Sobre aquet particular
van guardar tanta reserva,
que un día molt esmoladas
'ls vam dir: «Vostés que pensan?
Que arreglem lo del Civil?
Tots dos van quedar de pedra!
En Feliu se va tornar
groch lo mateix qu' una cera! .
y al recobrar la paraula
va respondre á la Miquela:
—«Quan se vá morir la mare
m' hi van prepará ab prudencia;
aixó de casori es cosa
que s' ha de dir per entregas:
Veus? M' ha vingut tant subtat
que potsé tindre de jeure.
—Nó 'ns creyam, parlant d' aixó
haber fet cap imprudencia.

Fills meus, no hi ha més! Vam dirho
perque es la nostre carrera.
Quan va torná en sí del susto,
me va di 'l meu; en Rafecas:
—Aixó de pogué casarnos
'ls civils no 'm fá l' efecte.
Quan vingui de Madrid l' ordre
qu' are per moments s' espera
perque 'ls carrabinés casin,
ja hos arreglarem la cuenta.
Al sentí aixó 'ns vam posar
totas dos com unas fieras:
'ns hi vam fé á cops de testos;
ells van tancar las finestras
y no 'ls hem vistos may més.
Eh, quins homes? Qué 'ls en sembla?
Per mí ja están llestos... Mirin!
Crech que ja 'm poden entendre.

ESCENA II

PEPETA, MIQUELA y MODESTO

(Per la esquerra.)

MIQUELA Gracias á Déu soch aquí.

PEPETA L' arrós ja 'ns está esperant.

MODESTO *(Entrant descaradament y posantse al mitj)*

*(Ah!.. Son dugas? Jo 'n seguia
no més qu' una. Molt bé está:*

*Veig que pinta. Matarém
dos tiros ab un pardal.*

Aqui convé un xich d' audacia.)

Bon día tinguin.

PEPETA

Ah!

- MIQUELA Ah!
- (*Totas dugas miran a Modesto ab extranyesa per no haber reparat en la seva entrada, luego se miran ab recel. Modesto las observa ab aplom.*)
- MODESTO Ab permís. (A la Miquela.)
- MIQUELA Vosté es molt duenyo.
(*Sempre ab estranyesa*)
- MODESTO Que tal?
- PEPETA Bé y vosté? (*Molt parada.*)
- MODESTO Passant
ab llicencia.
(*A la Pepa y passant aprop de la Miquela.*)
- PEPETA Fassi, fassi.
- MODESTO Y vosté?
(*A la Miquela donantli la má.*)
- MIQUELA Ni be ni mal. (*Sorpresa també.*)
- PEPETA (Havent dit que dinariám totas solas, se 'm fá estrany qu' are 'm porti la Miquela un forasté: qui será?)
- MIQUELA (Estranyo que d' aquet jove que ab mi á casa s' ha ficat, ab tant temps que visch ab ella no m' en hagi parlat may.)
- MODESTO (Totas dugas fan per mí!
(Lo que trobo mes salat es que no 'm coneix cap d' ellas.
- MIQUELA 'L senyó 's queda á dinar?
- PEPETA Ay, ay! A mi m' ho preguntas?
- MODESTO Donchs jo, per la meva part, 'ls diré que ab gust accepto y que 'm considero honrat á fé de Modesto ho juro...
- PEPETA Donchs l' arrós está esperant.
- MODESTO L' arrós es la meva menja: y soch molt aficionat.

- PEPETA ('S diu Modesto!)
- MIQUELA (Modesto!)
- MODESTO Y després farém pujar
uns cuants dolces, pastelillos
y una ampolla de Xampany.
- PEPETA (Donchs aquell bacallá ab trampa
del vespre será l' entrant.)
Parém la taula, Miquela,
- MODESTO No s' en vagin tant aviat.
- PEPETA Es precis qu' ella m' ajudi.
- MODESTO (No pot ser: póden parlar
y si s' esplican, cucut!)
Si á vosté no li sab mal.
jo m' ofereixo á ajudarla.
- PEPETA No 's molesti.
- MODESTO Vol callá?
A mí tractim ab franquesa;
com amich; no com estrany.
(*Se 'n van per la dreta.*)

ESCENA III

MIQUELA

Quins amichs té la Pepeta!
y com s' ho porta amagat...
Bah! No fem mals pensaments
tal vegada es son germá...
Ay, no! No més té germanas
y he sentit que l' ha tractat
de vosté: pero en fin, vámos;
es molt guapo y elegant.
Per venjarse d' en Rafecas
milló no ha pogut triar.
M' en alegro molt per ella;

pero dich, si hem de ser franchs,
que més me l' estimaria
per mí; vamos m' ha agradat.

ESCENA IV

MIQUELA, PEPA y MODESTO

(*Portant la taula parada.*)

MODESTO Posémla al mitj de la sala?

PEPETA Just, aquí; un xich més avall.

MIQUELA Però aquí falta un cubert.

PEPETA Es vritat: veslo á buscar.

(*Miquela se 'n vá per la dreta. Ell la segueix ab la vista y la Pepa al veurho diu:*)

(*Ab quina afició la mira!*

D' aixó 'n dich enamorats!)

MODESTO (Totas dugas son molt macas.

Ay! si 'm deixessin triar...

me las quedaria totas

per no desairarne cap.

Jo que tinch en lloch de cor

una fábrica de gas,

n' hauré de gastar molts metros

entremitj de fochs semblants.)

PEPETA (*Que fins ara haurá arreglat la taula*)

No estigui trist; la Miquela

de aquí á un rato tornarà.

MODESTO Cregui que, per molt que trigui,

jo no me 'n queixaré may.

PEPETA Bó! Perqué?

MODESTO (*Allargant las mans.*) Quina pregunta!

perque estich al seu costat.

PEPETA Bé: no fassi tanta mímica:

vosté es un xich llarch de mans.

MODESTO Senyoreta, qué li agafa?

- PEPETA Vosté es qui 'm vol agafar.
- MODESTO Vol dir?
- PEPETA Que n' es de tranquil!
- MODESTO Qué diu, qué?
- PEPETA Tranquil.
- MODESTO Bastant.
- PEPETA Si la Miquela ho sabia...
- MODESTO Com vosté no li dirá...
- PEPETA Ella y jo tot 'ns ho dihém;
aixís no 'ns enganyan may.
Sab que 'm sembla? Que aquets dits
'ls hi tindrém d' escursar.
- MODESTO Y perquè?
- PEPETA Per llarchs.
- MODESTO Com deya?
- PEPETA Que té 'ls dits llarchs.
- MODESTO Regular.
- PEPETA Doncas fassi de manera
que no se 'l torni á avisar.
- MODESTO Me passa una cosa estranya.
Miri, veu aquestas mans?
Son mans que fan lo que volen
y no las puch governar.
Se m' han fet independentas
de la meva voluntat;
cuant veig donas se 'm pronuncían
y 's fan cantóns federals.
- PEPETA Malament; porque 'ls cantóns
tots 'ls han escantonat.
Estranyo com la Miquela
de vosté no ha dit res may.
- MODESTO Té 'ls seus motius per no ferho.
- PEPETA Es dir que ho vol ocultar?
Ab ella jo soch més franca.
- MODESTO Ocultarli!.. no ho crech pas.
- PEPETA Y desde quant la frequenta?
- MODESTO La frequento poch temps fé.
- PEPETA Deu sé inútil preguntarli

- si vosté vá ab fins honrats...
Si vosté voldrá casarsi..
Si vá pe 'ls camíns legals?
- MODESTO Ah!.. En efecte, es inútil
ferme preguntas semblants.
- PEPETA Sent aixís ja estém conformes.
Ella es noya molt com cal
y no vull que me l' enganyin.
- MODESTO Si senyora; ben pensat.
Vosté tampoch deu volerho?
- PEPETA Voler que m' enganyin? May.
- MODESTO Que son lliures totas dugas?
- PEPETA Vaya.
- MODESTO Oh felicitat!
- PEPETA (Com que 'n Feliu y 'n Rafecas
en porreta 'ns han plantat,
ja ho podém dir que som lliures.)
- MODESTO Y si jo més endevant
tingués la sort d' agradarli...
- PEPETA Agradarme... á mí? Ay, ay!
M' ha deixat de pedra marbra.
- MODESTO A vosté. Que té d' estrany?
No li ha dit el cor encara
que si avuy aquí he pujat,
es per veurela á vosté?..
es perque vosté s' hi está?
- PEPETA Y ha vingut ab la Miquela
sols per mí?
- MODESTO Endevinat;
si no es per ella, li juro;
no hauría gosat á entrar.
- PEPETA Desde quant pensaba ab mí?
- MODESTO Desde sempre.
- PEPETA Qu' es estrany!
Y desde quant me coneix?
- MODESTO Desde may.
- PEPETA Ay, qu' es salat!
- MODESTO Pero un salat que 's pot rebre;

vull dir que estich bé de sal.

PEPETA Pero ab tot, vosté, per forsa,
m' haurá vist en altre part.

MODESTO Ahont?

PEPETA En un altre banda.

MODESTO Prou; ja hi vaig de 'n tant en tant.

PEPETA Vatuá 'l món! Sab que 'm xoca?

MODESTO Ja hi estich acostumat;
sempre faig aquest afecte.

PEPETA M' ha agrada perque es tant franch.
Es dir que vosté m' ha vist?

MODESTO Si l' he vista? Dona, y tal!

PEPETA Ahont?

MODESTO A la meva arcoba!

PEPETA Qué diu!

MODESTO L' he vista somiant;
y la dona del meu somni
era ab vosté tant igual,
tant pastada... fins se deya
Pepa com vosté:

PEPETA Ay, ay!

Aixó si que 's pot escriure!

MODESTO Que diu? Fins se pot cantar.

MÚSICA

MODESTO L' altre nit jo somiava
que als meus brassos vosté estaba;
que un pas de schotisch ballaba
en el Prado Catalán.

PEPETA Al compás d' aquella orquesta
allí ballo cada festa;
quan tením la feyna llesta
cap al Prado Catalán.

MODESTO Donchs ja veu com els meus somnis
sempre sempre son vritat.
Si algún cop somío truitas
sempre 'n menjo l' endemá.

PEPETA Ja veig com lo que ha somiat
pot ben sé una realitat;
seguint per tan bon camí
fácilment 's dona 'l sí.

Lo que diu que ha somiat
pot ben sé realitat,
si vosté va ab bon fi
no puch negarli 'l sí.

MODESTO Ja veu com lo que he somiat
pot ben sé una realitat;
seguint per tan bon camí
fácilment 's logra 'l sí.

Lo que dich qu' he somiat
pot ben sé realitat
com vinch ab molt bon fi
no pot negarme 'l sí.

(Li besa la má y ballan 'l schotisch.)

DECLAMAT

*(Al final del duo surt la Miquela ab
la cassola d' arrós y l' altre cubert.)*

LOS DOS Ah! *(Al veure la Miquela.)*

MIQUELA La mesa está en la sopa,
com deya aquell comediant.

MODESTO Permetim que segui 'l mitj:
jo sempre al mitj; ja se sab.

MIQUELA Bueno, deuchs; vaig á servirlos.
Y 'l pá?

(Reparant que á la taula n' hi falta.)

PEPETA Bó! No l' he pujat;
pero baixo á cal forner
y torno á sé aquí al instant.
(Somiar-me sense coneixe'm...
no es vritat que sembla estrany?..
pero sento á dir qu' es cosa
que tothom s' hi pot trobar.)

(Tot anansent per la esquerra.)

ESCENA V

MIQUELA y MODESTO

(Assentats á taula.)

MODESTO (Vritat es que la Pepeta
val mes pessetas que 'l món;
pero la Miquela, en cambi,
es com un pomet de flors.
Ja qu' es fora, comenssem
un altre romanso nou.)
Digui, Miquela.

MIQUELA Que mana?

MODESTO Me podria fé un favor?

MIQUELA Espliquis.

MODESTO Te de saber
que aquets ulls me causan pó:
que cuant me mira, m' agafan
esgarrifansas d' amor.
Per lo tant, mentres li parlo
no 'm miri gaire si pot.

MIQUELA Aixó ray; no 'm miri á mí. (Alsantse.)

MODESTO Ah! si fos possible prou. (Seguintla.)

MIQUELA Miris no mes la Pepeta
qu' es ben maca.

MODESTO Sí; ho es molt *(Arrimantsi.)*
corrent; estich ab vosté.

MIQUELA No s' hi estigui tant aprop.

MODESTO Donchs no 'm miri d' aquet modo.

MIQUELA Ay, ay! No puch mirar?

MODESTO No;
perque té dos ulls, Miquela,
que semblan castells de foch;
que cuant me miran m' enlluernan
y 'm trencan las oracións
y han lograt que ab un moment
jo l' estimi com un boitg.

MIQUELA Y, vé á casa la Pepeta
sols per mí?

MODESTO Cert com lo sol;
si no es per tú, t' ho asseguro;
aquí no hauría entrat jo.
Tomba aquets ulls que 'm mareijo.

MIQUELA No 'm tracti de tú si pot.

MODESTO Dispensi; faré 'l que pugui
per no tractarhi, si ho vols.

MIQUELA Donchs probiu.

MODESTO Molt be diu.
Que respon al meu amor?

MIQUELA Aixó es una garrotada!

MODESTO Que li ha fet mal?

MIQUELA No senyó,
Es garrotada d' aquellas
que may m' han romput cap ós.

MODESTO Pòsi tots els taps que vulga.

MIQUELA Pero jo no 'l conech prou.

MODESTO Modesto Blanch; estudio
la carrera de nebót
d' un oncle que pateix d' asma
y té quatre ó cinch milions.

MIQUELA *(Aixó no 's pot deixar corré.)*

- MODESTO** Ja veu Miquela, que soch
una verdadera ganga;
un partit escandalós.
- MIQUELA** Vosté ha dit que soch molt maca;
per lo tant tinch ambició.
- MODESTO** Demani tot lo que vulgui;
tiri al dret ara que hi som.
- MIQUELA** Voldría un jove de prendas;
complert ab tot y per tot;
ben relacionat... que tingui...
possibles, si vosté vol;
un jove de bona casa...
en fí, de suposició.
- MODESTO** Que soch un jove de prendas.
no está bé que ho diga jó.
(Ne tinch tantas d' empenyadas
que no veuhem may 'l sol...)
A pesar de que ab 'l tío
vam tenir certas cuestions,
com no té parents, suposo
que al morir m' ho deixa tot.
Suposo que ab aquets cuartos
puch ser diputat á Corts;
ab lo meu talent y audacia
suposo que costa poch:
Suposo... Per fí... soch jove
de molta suposició.
Es possible que ab negocis
ab caixas y obligacions
aumentí 'ls meus interesos
si segueixo tenint sort:
es possible arrastrar cotxe;
possible ser poderós...
Per un home que 's bellugui
diré qu' es possible tot.
Ja ho veu; jove de possibles
ningú pot negar que ho soch.

Estich ben relacionat
y ningú tant bé com jo:
perque si vosté m' accepta
ab vosté tinch relacions:
ja veu vosté qu' es difícil
relacionarse milló.

Que soch fill de bona casa,
no 's pot duptar poch ni molt;
á casa en Xifré vaig neixer;
ab aixó ja está dit tot.

Vosté vol joves complerts?
Donchs mirim per tots cantons,
y si 'm falta res avisim
que encara 'm farà favor.
De modo que soch de prendas;
tinch molt bonas relacions;
soch complert; tinch molts possibles;
tinch molta suposició;
soch fill de molt bona casa
y l' estimo; que respon? (*Agenollantse.*)

MIQUELA (M' ha deixat mitj convensuda.)

MODESTO Cuiti; fassim 'l favor
de dar-me 'l sí que ambiciono
barreijat ab un petó.

ESCENA VI

Dits, PEPETA

PEPETA (*Ab un pd.*) Vamos, vamos; ja ho tinch tot.

MODESTO (Ara sí que m' ha atrapat!)

PEPETA Que feya aquí agenollat?
sab que 'm sembla molt... devot?

MODESTO Jo devot?

PEPETA De la Miquela.
(Aquet deu sé un gata maula!)

MODESTO Si adobo 'l peu de la taula. (*Fentho*).

PEPETA Ah!

MODESTO Ves: si 'm descuido 'm pela.)

PEPETA Cuiti, que espera l' arrós.

MODESTO Donchs ataquem la cassola,
y comensi la tavola;
vinga gresca!

LAS DOS Qu' es graciós!

MODESTO No puch dirlos de precís
si tinch gracia ó bé desgracia;
pero val mes caure en gracia,
que no pas de un tercé pis.
(Estich entre dos pantanos...
Que pateixi no m' estranya.
Vetaquí 'l govern d' Espanya
entre carlins y cubanos.)
Veyam; tastem aquet ví.
Qu' es ví blanch? (*Servintlo*.)

PEPETA Sí: del Priorat.

MODESTO (Quin color mes esbravat!)
Primé un brindis, eh?

PEPETA Sí.

MIQUELA Sí.

MÚSICA

I

MODESTO Tot aquell que té tristesa
lo bon ví 'l posa trempat;
y hasta 'l tonto que 'n veu massa,
deixa de ser un ignorant;
perque no sabent escriure
fá unas eses que ya, ya!

Trinch, trinch, trinch, trinch, trinch,
no ya ré al mon milló
com 'l ví bó.

TOTS Trinch, trinch... etc.

II

MODESTO Diu que tot 'l que beu massa
sempre está mitj mareijat;
té la pinya, agafa 'l lloro,
té la turca y fins 'l gat:
pero aquell que s' enamora
diuhen que ho té tot plegat.

Trinch, trinch, trinch, trinch, trinch,
no ya ré al mon milló
com 'l ví bó.

TOTS Trinch, trinch... etc.

RECITAT

MODESTO Que la tabola comensi
(*Bebent*) ab un trago. Brrr! Qu' es agre!
No beguin qu' aixó es vinagre!

PEPETA Veyam. Es vritat! dispensi.

MIQUELA Aixó deu ser una brometa
del taberner.

PEPETA Alguna error.

MODESTO Com error? Es un horror
fé un home á la vinagreta!

MIQUELA Vaya un modo d' enganyar!

MODESTO Si algú té basca per quí,
que arrimi 'l nas cap á mí
y de cop li passarà.

PEPETA No hi ha res perdut per xó:
y baixo y torno al moment.

MODESTO No ho consento...

PEPETA No ho consent?

MODESTO Perque dech anarhi jo.

Ja que el taberner ha comés...
ó s'ha permés tal engany,
vaig en busca dei Champany
y 'ls pastels que 'ls hi he promés.
Vosté pot anar á manir

(A Miquela.)

la escarola per l'entrant.

MIQUELA

Bueno. (Se 'n vá per la dreta.)

MODESTO

(Aixís no parlarán
mentres soch fora d' aquí.)

(Se 'n vá precipitadament per la esquerra.)

ESCENA VII

PEPETA luego MIQUELA

PEPETA

(Mirant á la finestra esquerra.)

Hola! Veig allí en Rafecas
que 'm fa senyas: no 'n fem cas.
Lo que 'm va fer fá vuit días,
no hi ha més, la pagaré.
Ara surt per 'llí 'n Feliu.

(Mirant á la dreta.)

MIQUELA

En Feliu? Per mí ha acabat. (Sortint.)

Alló de tancar finestras
al parlarli de casar,
me vá fer molt poch felissa.

PEPETA

Y fan signos! descarats!
Venjemnos, noya?

MIQUELA

Venjemnos.

PEPETA

Tanqué m finestras.

(Tancant ab forsa las finestras.)

MIQUELA

Ja está.

S' ha quedat com una estatua.

(Mirant per las cortinetas.)

PEPETA

Y 'l meu ab un pam de nas.

(Me casaré ab 'n Modesto.
Prenem informes: vejam.)

MIQUELA (En Modesto 'm convé més:
informemnos...) Tú que tal?
Que te 'n sembla d' aquet jove?

PEPETA Semt la un jove molt trempat;
ey! jo no li tractat gaire.

MIQUELA Jo tampoch.

PEPETA Tú? qu' es estrany!
Jo 'm creya que 'l coneixías.

MIQUELA Al revés. Tú, si per cas.
Com he vist que l' has atmés...

PEPETA L' he atmés perque l' has portat.

MIQUELA Qui jo?

PEPETA Vaya!

MIQUELA Pitjó tú
que 'l convidas a dinar.

PEPETA Jo ho he fet perque 'm pensaba
que era amich teu de molts anys.

MIQUELA Es dir que no 'l coneixem?

PEPETA Es á dir que 'ns ha enganyat?

MIQUELA A mí m' ha parlat d' amor,
y de casament.

PEPETA Farsant!
A mí m' ha dit lo mateix;
pero no se 'n burlará.
Si torna aquí á presentarse
'l tiro escalas avall.

MIQUELA Lo milló perque no torni
será tancarnos.

PEPETA Ja está.

(Tancant la porta esquerra.)

Y ara obrirém las finestras.

(Obrint cada una la seva.)

MIQUELA Obrimlas, sí; no fos cas...

PEPETA Si no 's para la ratera,
las ratas no hi cauhén may.

(Trucan.)

MIQUELA Calla!.. Trucan.

PEPETA Potsé, es ell:
no responguis tú. Qui hi há?

MODESTO *(Dintre.)*

'Ls hi porto dugas cartas. *(Ab veu de nas.)*

PEPETA L' ataconador d' abaix. *(Anant á obrir.)*

MIQUELA Son de 'n Feliu y en Rafecas.
Escolta si sents pujar:
sents res?

PEPETA No: no crech que torni.
(Escollant.)

MIQUELA Donchs, obra.

PEPETA Endevant. *(Obrint,)*

LAS DOS Ah!

(Sorpresa é indignada al veure á Modesto que 's presenta ab lo barret al clatell, una botella de Champagne y un paquet de dulces.)

ESCENA ÚLTIMA

MIQUELA, PEPETA y MODESTO

MODESTO Ego sum! No he tardat gens.
Que 'ls sembla la imitació
del porter ataconador?

MIQUELA Surti! *(Signant á la porta ab gran dignitat.)*

PEPETA Vagissen corrents! *(Id.)*

Enganyar duas amigas!

MIQUELA Fora!

PEPETA Fora repeteixo!

MODESTO Senyoretas... obeheixo...

(Se 'n vá tot molxo y al arribar á la porta la tanca y 's fica la clau á la butxaca.)

LAS DOS Ah! *(Al veure lo que ha fet.)*

- MODESTO Com arà plouhen figas! (*Posantse al mitj.*)
A que ve tanta malícia?
- PEPETA Surti, qu' estem irritadas!
- MODESTO Contra mí?
- MIQUELA Sí: molt cremadas!
- MODESTO Es la primera noticia.
Vaya, un trago d' aquet ví;
tot plegat no será ré.
- PEPETA Beure d' aixó? De primé
beuré arsenich.
- MIQUELA Ah! sí, sí.
- MODESTO Veig que tota s' hi acalora.
- PEPETA Mentres vosté s' ha n' anat,
la tramoya hem aclarat.
- MODESTO Y per xó hem treuhen á fora?
Aixó si qu' está curiós!
- PEPETA Vosté ha pujat fins aquí,
sols per burlarse de mí.
- MIQUELA Y de mí.
- MODESTO Qui jo! Gran Dios!
- MIQUELA Es cert que s' ha declarat
á la Pepa?
- MODESTO Sí; y qué?
- PEPETA Y á la Miquelar?
- MODESTO També.
- PEPETA Y ho confessa 'l descarat!
- MODESTO Y fins m' han alabo; sí.
- PEPETA No hi ha de qué: porque es clá
que si ab ella 's vol casar,
me volia enganyá á mí.
- MODESTO No ho veig tant clá com vosté.
- PEPETA Donchs perdoni: no sabía
que estimarne dos podía.
- MODESTO Donchs ja veu com tot pot ser.
- PEPETA Donchs aquí, per si ho ignora
'l que hi entra 'n surt casat:
y diu qu' Espanya es privat
tenir més d' una senyora.

MODESTO Aixó es lo que jo no aprobo! (*ab explosió*)
D' aixó 'm queixo y n' estich trist.
Las nostres lleys no han previst
lo cas estrany en que 'm trobo!
Legisladors frets com neu
que no comprenen l' amor!
Ah! si tinguessin un cor
ab las aixamplas del meu!
Tot aquell que ha treballat
á fé unas lleys que no admeto,
m' hi jugo qu' era algún gueto,
que 'm triplicaba la edat.
Per xó l' ánima s' altera
al veurer lleys tant glassadas:
si jo las 'gués fabricadas,
ja hauría anat d' altra manera!

(*Mentres va parlant, ellas figuran dar-
li corda.*)

¡Encare dirán si 'ls moros
per vint donas tenen cor!
Jo tinch un cor per l' amor,
com una plassa de toros!
Un cor!..

PEPETA Uy! com se desborda.

Qu' es vol casá ó que vol fer?

MODESTO (*Transició còmica*)

Porteume á cal carreté
que s' ha m' ha romput la corda!

(*Pausa.*)

PEPETA Finalment, vosté que vol?

MODESTO Vull... casarme... no diré
ab la més maca, perquè
totas duhas ho son molt;
pero en cambi, la primera
que m' acepti per marit,
m' hi casaré tot seguit.

La víctima ja s' espera.

(*Crusantse de brassos. Pausa*)

Callan? Ningú 'm vol? Corrent.

MIQUELA No dich aixó, no senyó.

PEPETA No senyó, no dich aixó.

MIQUELA Pero parla formalment?

PEPETA Y si alguna de las dos
li dona 'l sí decidida,
s' hi casará?

MODESTO De seguida.

LAS DOS Donchs ja pot sé 'l meu espós.

*(Allargantli totes dugas la mà que ell
agafa.)*

MODESTO Mireu, pobretas, mireu!
Lo que he dit; las lleys d' Espanya!
No hi pensém: un altre manya.
Se 'm volen fé á cara ó creu?

PEPETA M' hi confronto.

MIQUELA Ben pensat.

MODESTO Donchs demani. *(Ab una moneda á la mà)*

MIQUELA Creu.

PEPETA Jo cara!

MODESTO Tiro: Una, dos, tres... *(Tirant.)*

LAS DOS Ara!

PEPETA He perdut!

MIQUELA Donchs jo he guanyat!
*(Cau una carta ab una pedra, de la fi-
nestra dreta y als peus de la Miquela
que la cull ab dissimulo.)*

(Una carta d' en Feliu!

MODESTO *(Me sab greu per la Pepeta!*

Qu' está trista la pobreta!)

MIQUELA *(Vejam qu' es lo que m' escriu!)*

MODESTO *(Lo dimoni que ho entenga:
la perdo y ara 'm sap greu.)*

PEPETA *(He dit cara, tenint creu
á la punta de la llengua!)*

MIQUELA *(Diu que del poble ha portat
'ls papers y hem de casarnos...)*

(Ficantse la carta á la butxaca.)

Pepeta: res d' enfadarnos.

(*Agafant á Modesto y portantlo cap á la Pepeta.*)

Te 'l cedeixo de bon grat.

(*Modesto 's queda parat mirant á la Miquela.*)

Com veig qu' estabas tristota...

PEPETA Acepto.

MODESTO Y are? qué diu?

(*Cau una carta igual per la esquerra.*)

PEPETA (Calla! En Rafecas m' escriu.)

(*Lo mateix joch.*)

MODESTO (Aixó sí que 'm destarota!)

PEPETA (Gracias á Deu que 'l pavana per fi s' ha determinat!
'L casament s' arreglat y 's farà l' altre setmana.)

MODESTO (Ara la Miquela 'm doll!)

PEPETA Veig que perdrel te sab greu: aquí 'l tens pel mateix preu.

MODESTO (Sembla que tampoch me vol.)

PEPETA Té, no fassis compliments.

(*Lo fan anar á empentas de l' una á l' altre.*)

MIQUELA Nó 'm guanyas á generosa; quédatel, sigas ditxosa.

PEPETA Ay! no filla. no: aquí 'l tens!

MIQUELA Si no 'm convé gens ni gota.

PEPETA Donchs no 'l vull.

MIQUELA Ni jo tampoch.

MODESTO Senyoretas... poch á poch, que jo no soch cap pilota. Tot aixó no ho veig prou clá, ni jo podré conformarme: s' han barallat per agafarme y ara per deixarme anar? Vejam, quin es el pretest?

PEPETA 'L pretest es que 'ns casem ab dos joves que estimem;

per lo tant ja está ben llest.
MODESTO Per lo que he pogut entendre
soch la víctima d' uns jochs...

PEPETA Es un misto entre dos focs
que no s' ha pogut encendre.
Ara pot sortir d' aquí;
y tingui 'l ditxo per cert.
Qui tot ho vol, tot ho pert.

(Li signan la porta.)

MODESTO Avans deixim despedir.

MÚSICA

MODESTO 'L que tot ho vol, senyors,
aquí 's diu que tot ho pert.
Aquet ditxo que m' han ditxo
es un ditxo que no es cert;
perque si ara 'ns aplaudeixen
crech que no haurem perdut res.

Pim, pam, pam, pim, pam.
Es soroll molt bonich
lo sé aplaudit.

TOTS Pim, pam... etc.

TELÓ

Biblioteca de L' Atlántida

	<u>Pesetas</u>
<i>A Barcelona</i> , (oda), per M. Jacinto Verdaguer . . .	1
<i>L' Aglenya</i> , (poesías), per Ramon Masifern . . .	1
<i>Intimas y Esplays</i> , (poesías), per F. Coppée, traduc- ció de J. Aladern	1
<i>Lo pi de les tres branques</i> , (llegenda), per M. J. Ver- daguer, ...	0'50
<i>Contemplació molt devota</i> (manuscrit) de St. Vicent Ferrer	0'50
<i>Un llibre trist</i> , p' el Comte Lleó Tolstoi, traducció de Narcís Oller	1
<i>El Maçoudi</i> , (apuntacions), per Joseph Brunet y Beller	1
<i>Flos del Xúquer</i> , (poesías), per Francesch Badenes Dalmau	1
<i>Carlos I</i> , (comedia), per Manel Rovira y Serra . . .	1
<i>El Poema del Ròse</i> , Mistral-Soler	5
<i>Don Gonzalo</i> , (comedia 3 actes) Llanas.	2
<i>Ball d' any</i> , (comedia 1 acte) Rocamora	1
<i>La Taberna y Lo Taller</i> , (drama), Bonaplata . . .	2
<i>Lluny dels ulls, aprop del cor</i> , (comedia en 3 actes), Urgell	2
<i>Un vagó</i> , (comedia 1 acte), Campmany y Colomer . .	1
<i>Foch d' encenalls</i> , (comedia 3 actes) J. Martí Folguera	2
<i>Villa Enriqueta</i> , (comedia 1 acte), A. Ferrer Codina.	1
<i>Cércol de bota</i> (capritxo cómic 1 acte) Molas y Casas	1
<i>Inglesos</i> , (1 acte), Lluís Viola y Vergés.	1
<i>Fum de palla</i> , (3 actes) Arthur Carreras.	2
<i>Las bodas de plata</i> , (1 acte) Pere Reig y Fiol . . .	1
<i>Restaurant d' en Badó</i> , (1 acte) Jascinto Capellá. .	1
<i>La Mel</i> , (3 actes) Manel Rovira y Serra.	2
<i>Hamlet</i> , (5 actes) Arhtur Masriera.	5

Preu: 1 pesseta
